

Kórosi Gábor

Kocson született. Elemi iskolai tanulmányait szülőfalujában végezte el. 1941-ben a Református Egyház támogatásával a pápai gimnáziumban tanult tovább. Középiskolai tanulmányai után 2 évet töltött teológiai tanulmányokkal, majd 1952. szeptember 1-től tanítóként dolgozott a kocsi általános iskolánál.

1953-ban egyházi neveltetése miatt politikai okokból eltávolították a kocsi iskolából.

1954-ben - enyhültebb politikai légkörben, Nagy Imre miniszterelnöksége idején - visszatért feleségével együtt a kocsi iskolához. Tanári képesítést szerzett Pécsen, a Tanárképző Főiskolán.

A kocsi általános iskolánál 15 évig beosztott nevelőként, 5 évig igazgatóhelyettesként és 21 évig igazgatóként dolgozott.

Igen komoly küzdelmet folytatott az 1972-ben felépült új iskoláért.

41 éven keresztül formálta, tanította a felnövekvő generációkat.

Kórosi Gábor igazgató megszervezte a Dolgozók Esti Iskoláját és biztosította a 8 osztály elvégzését azoknak a dolgozóknak, akiknek erre gyermekkorukban nem volt lehetőségük. Beindította a kiegészítő iskolai oktatást a rászoruló tanulók részére.

Dicséretet érdemel az iskolai könyvtárfejlesztő munkája is.

A község politikai életébe is aktívan bekapcsolódott. 1956-ban a Forradalmi Bizottság tagjává választották. 1958-tól 1985-ig tanács és végrehajtó bizottsági tag volt. 1970-től 1990-ig Népfront elnökként tevékenykedett, és irányította a község kulturális életét.

1994-től folyamatosan aktív tagja a község Önkormányzatának.

Megírta Kocs község történetéről szóló könyvét. Sok fáradtsággal gyűjtötte össze a levéltárak és könyvtárak megsárgult lapjairól a múlt emlékeit. Arra törekedett, hogy a ma élő kocsi lakosok minél több hiteles adatot ismerhessenek meg ennek a 200 éves falunak a történetéből.

2008. áprilisában, hosszantartó betegség után hunyt el.